

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **žalobce O.Ž., zastoupeného Mgr. Janem Hoškem, advokátem, se sídlem Strakonice, Sokolovská 980, proti žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.5.2014, čj. DSH/5317/14**

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2.5.2014, čj. DSH/5317/14 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nýřany (*dále jen „správní orgán I. stupně“*) ze dne 16.1.2014, čj. OD-SED/1407/2014 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž byly zamítnuty námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce) a provedené záznamy potvrzeny. Dále žalobce požadoval zrušení i prvostupňového rozhodnutí a přiznání mu práva na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. Napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí označil žalobce za nezákonná a tvrdil, že jimi byl zkrácen na svých právech garantovaných mu jednak zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen „správní řád“*) a zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) - (*dále jen „ZSP“ nebo „zákon o silničním provozu“*). Dále namítal nesprávné zjištění skutkového stavu a že správní orgány obou stupňů věc po právní stránce nesprávně posoudily. Tvrdil rovněž, že v průběhu řízení před správními orgány obou stupňů došlo k vadám řízení a byla vydána rozhodnutí nezákonná ve smyslu § 78 odst. 1 s.ř.s. a že porušení ustanovení o řízení před správními orgány je natolik podstatné, že mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 76 odst. 1 pís. c) s.ř.s.. Z provedených důkazů pak byla správními orgány učiněna nesprávná skutková zjištění a věc byla po právní stránce nesprávně právně posouzena, a tedy skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění ve smyslu § 76 odst. 1 pís. b) s.ř.s.

3. Konkrétně pak žalobce v části II žaloby uváděl, že je prvostupňové rozhodnutí zdůvodněno tím, že se žalobce opakovaně dopustil přestupků proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, které byly projednány uložením pokuty v blokových řízeních, včetně přestupku ze dne 21.4.2011. Podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (*dále jen „zákon o přestupcích“*) je podmínkou uložení pokuty v blokovém řízení skutečnost, že je přestupek spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit. Správní orgán tedy dovodil, že si účastník řízení musel být vědom svého přestupkového jednání a byl přítomen projednávání přestupků. Správní orgán dále uvedl, že při posuzování námitek vycházel z platné legislativy, především z příslušných ustanovení zákona o silničním provozu, kdy správní orgán zaznamenává body na základě rozhodnutí nebo oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí (správního orgánu nebo soudu) nebo oznámení policie nebo obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení. Toto jsou pro správní orgán relevantní podklady pro záznam bodů. Podmínkou pro oprávněný záznam bodů je přitom s ohledem na § 123b odst. 1 a 2 ZSP samostatná existence pravomocného rozhodnutí o sankci nebo trestu za jednání zařazené do bodového hodnocení. Pokud takové rozhodnutí existuje, je nutno body zaznamenat. Pokud účastník řízení považuje rozhodnutí v řízení o přestupku za nesprávné nebo v rozporu s právními předpisy, pokud má za to, že nepochází ze skutečného stavu věci, je na něm, aby za pomoci prostředků, které mu správní řád poskytuje, dosáhl u příslušného orgánu (kterým není orgán zaznamenávající body) jeho zrušení či změny.

4. Žalobce k tomu uvedl, že se v obecné rovině ztotožňuje s názorem správního orgánu, že podkladem pro záznam bodů je mimo jiné oznámení policie či obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení. Namítal však, že nejméně přestupek ze dne 21.4.2011 v blokovém řízení projednán nebyl, neboť pokutový blok neobsahuje jeho podpis. Žalobce se proto neztotožnil s názorem správního orgánu, že takovéto rozhodnutí (oznámení) je pro správní orgán závazné a nepřisluší mu jej přezkoumávat s tím, že tuto možnost má účastník řízení u správního orgánu, který rozhodnutí vydal. Tento právní názor zcela ignoruje žalobcem podrobně citovanou judikaturu, a víceméně popírá smysl námitek proti provedenému záznamu bodů, které byl v tomto správním řízení žalobce oprávněn vznášet, o čemž byl

správním orgánem dokonce poučen. Odvolací správní orgán se s těmito odvolacími námitkami žalobce vypořádal konstatováním, že dle ustanovení § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu provede záznam bodů do registru řidičů úřad obce s rozšířenou působností za přestupek v blokovém řízení a nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, za trestný čin a nebo rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a nebo podmíněném zastavení trestního stíhání. Z uvedeného tedy vyplývá, že úřad obce s rozšířenou působností zaznamená body ve všech případech odvolatele právě na základě obdržení oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Dle § 123 f odst. 1 ZSP „nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemné námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušné k provedení záznamu“. Záznam bodů na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a podání námitek proti těmto záznamům se tedy nevylučuje.

5. V řízení o námitkách byly v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8. 2010, čj. 5 As 39/2010 provedeny všechny úkony, které byly potřebné pro účely kontroly správnosti napadeného záznamu. Od příslušných orgánů Policie ČR byly vyžádány pokutové bloky a údaje na nich byly porovnány s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení a s údaji uvedenými v evidenci, kdy bylo zjištěno, že tyto údaje spolu ve vzájemné souvislosti plně korespondují. Dále byla věc namítaného přestupku ze dne 21.4.2011 postoupena k přezkumnému řízení, kdy bylo ve věci těchto přestupků vydáno příslušným orgánem Policie ČR sdělení k tomuto podání. Dále k věci odvolací správní orgán sděluje, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení není rozhodnutím ve věci a z tohoto důvodu je v případě podání námitek vedeno řízení o námitkách. V tomto případě odvolací správní orgán odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26.4.2009, čj. 52 Ca 10/2009, který vyjadřuje názor, že správní orgán, který rozhoduje v řízení o námitkách je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (t.j. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soud u ve smyslu ustanovení § 123b odst. 1,2 ZSP), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do doby, než je příslušný orgán veřejné moci prohlásí za nezákonné a zruší je. Zde tedy odvolací správní orgán neuvádí prakticky nic nového, víceméně opakuje argumenty správního orgánu prvního stupně, žalobce proto trval na tom, co již uváděl v řízení před správním orgánem prvního stupně a v podaném odvolání, tedy že nejméně přestupek ze dne 21.4.2011 v blokovém řízení projednán nebyl, neboť pokutový blok neobsahuje podpis žalobce, přičemž touto námitkou se měly správní orgány obou stupňů věcně zabývat a provádět k ní navržené dokazování, tedy zkoumat cestou znaleckého posudku, zda podpis na pokutovém bloku je skutečně podpisem žalobce. Právní názor správních orgánů obou stupňů, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení pro ně bylo závazné a nepříslušelo jim jej v tomto řízení přezkoumávat, že tuto možnost měl žalobce u správního orgánu, který rozhodnutí vydal, zcela ignoruje žalobcem podrobně citovanou judikaturu, a víceméně popírá smysl námitek

proti provedenému záznamu bodů, které je v tomto správním řízení účastník řízení oprávněn vznášet. Pokutový blok neobsahující podpis žalobce způsobilým podkladem pro záznam v registru řidičů ve vztahu k žalobci být nemůže, za účelem posouzení, zda sporný pokutový blok za takovýto způsobilý podklad lze považovat, měly správní orgány provést žalobcem navrhovaný důkaz znaleckým posudkem.

6. Dále žalobce v části III. žaloby uváděl, že správní orgán prvního stupně konstatoval, že v souladu se zjištěním skutečného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, si žádostmi ze dne 5.9.2013 vyžádal od příslušných policejních orgánů pravomocná rozhodnutí, pokutové bloky, jimiž byly uloženy pokuty za napadené přestupky projednané v blokových řízeních. Po jejich přezkoumání měl za prokázané, že údaje o přestupcích vedené v jednotlivých oznámeních příslušných policejních orgánů o uložení pokuty v blokovém řízení se shodují s údaji uvedenými na pokutových blocích a že záznamy v registru řidičů odpovídají údajům uvedeným v jednotlivých oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení a potažmo rovněž údajům uvedeným na pokutových blocích a rovněž tak počet přidělených bodů za jednání odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Na všech pokutových blocích je jako přestupce identifikován účastník řízení, na všech pokutových blocích je přestupek definován jak paragrafovým zněním, tak slovním popisem, všechny pokutové bloky obsahují rovněž podpis přestupce. Správní orgán uzavřel, že podmínky blokového řízení tak byly splněny, účastník řízení byl osobně přítomen u projednání přestupků, což dokládá ověřená totožnost, a s jejich spácháním souhlasil. Záznamy namítaných přestupků tedy byly provedeny správně a oprávněně. Žalobce k tomu uvedl, že tyto závěry správního orgánu nejsou v souladu s realitou. Správní orgán si odporuje, pokud na jednu stranu uvádí, že rozhodnutí (oznámení o rozhodnutí v blokovém řízení) je pro správní orgán závazné a nepřísluší mu jej přezkoumávat, na druhou stranu připouští, že si od orgánů policie rozhodnutí (pokutové bloky) vyžádal a tyto přezkoumával. Pokud pak správní orgán pokutové bloky skutečně přezkoumával, je v hrubém rozporu se skutečností, že by všechny pokutové bloky obsahovaly podpis žalobce, jak správní orgán uzavřel, kdy toto žalobce popírá nejméně ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 21.4.2011. Je přitom zcela nepodstatné, zda v průběhu blokového řízení byla ověřena totožnost žalobce, neboť toto nemůže být důkazem o tom, že sporný pokutový blok ze dne 21.4.2011 skutečně obsahuje jeho podpis. Pokud nebylo i přes námítky žalobce zkoumáno, zda sporný podpis je skutečně jeho podpisem, je závěr správního orgánu o tom, že s rozhodnutím v blokovém řízení žalobce vyjádřil souhlas, předčasný, kdy žalobce vyjádření takového souhlasu popírá, v tomto ohledu se jeví dokazování jako zcela nedostačující, kdy namítané pochybnosti měl správní orgán důkazně ověřit nejméně výsledkem příslušníků policie uvedených v pokutovém bloku a znaleckým posudkem znalce z oboru písmoznalectví za účelem zjištění, zda podpis na sporném pokutovém bloku je skutečně podpisem žalobce. Odvolací správní orgán se s těmito odvolacími námitkami žalobce vypořádal konstatováním, že již výše uvedl, že v případě podaných námitek správní orgán I. stupně přezkoumává to, zda souhlasí oznámení o uložení pokuty s rozhodnutím o přestupku a dále, zda je počet zaznamenaných bodů v souladu s těmito písemnostmi a s přílohou k zákonu o silničním provozu, která stanoví počet bodů za příslušná přestupková jednání. Správní orgán I. stupně musí postavit najisto skutečnost, že existuje pravomocné rozhodnutí o přestupku, na základě kterého lze zaznamenat body do bodového hodnocení řidiče. Vyžádání rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) je v tomto případě v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8. 2010, čj. 5 As 39/2010. V tomto

případě je třeba striktně rozlišovat oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, na základě kterého se zaznamenají body do registru řidičů a rozhodnutí ve věci, které je v námitkovém řízení materiálem s nejvyšší důkazní silou. Zde nezbyvá než konstatovat, že se odvolací správní orgán s odvolacími námitkami žalobce řádně nevypořádal, neboť se jimi prakticky nezabýval, a jeho rozhodnutí tak je víceméně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. To, co odvolací správní orgán uvádí, jev obecné rovině akceptovatelné, žalobce rozhodně nebrojil proti tomu, že si správní orgán prvního stupně vyžádal pokutové bloky, sporný pokutový blok ze dne 21.4.2011 měl být ovšem věcně zkoumán z hlediska pravosti podpisu na něm, což se i přes námitky žalobce nestalo.

7. V části IV. žaloby žalobce uvedl, že správní orgán prvního stupně na základě předchozích námitek účastníka řízení ohledně pravosti jeho podpisu na pokutovém bloku podal návrh na přezkoumání rozhodnutí blokové pokuty za přestupek ze dne 21.4.2011, a to u příslušného orgánu policie. V této souvislosti správní orgán citoval § 123f odst. 1 ZSP, podle kterého nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Z uvedeného vyplývá, že v řízení o námitkách se správní orgán zabývá toliko oprávněností záznamu bodů, tedy zda byly zaznamenány na základě způsobilého podkladu, zda záznam odpovídá tomuto způsobilému podkladu a zda počet přidělených bodů za jednotlivá jednání odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgán se zásadně nezabývá skutkovou podstatou přestupku, když na rozhodnutí příslušných správních orgánů pohlíží jako na správná a zákonná a to až do okamžiku, než je příslušný správní orgán prohlásí za nezákonná a zruší je. Dle názoru správního orgánu není on přezkumným orgánem ve věci rozhodnutí jak policejních, tak jiných správních orgánů oprávněných projednávat přestupky. Správní orgán následně obdržel od Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Odbor služby dopravní policie sdělení, že po přezkoumání pokutového bloku je konstatováno, že rozhodnutí policejního orgánu DI PM nebylo vydáno v rozporu se zákonem a dále že napadené rozhodnutí bylo vydáno před více jak jedním rokem a v přezkumném řízení nemůže správní orgán rozhodnutí změnit nebo zrušit po uplynutí jednoho roku od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí. Žalobce namítal, že tento právní názor správního orgánu je v příkrém rozporu s judikaturou, na kterou v předchozím podání odkazoval, jak bude podrobně uvedeno níže. Při akceptaci tohoto formalistického postoje by byla prakticky vyloučena obrana proti nezákonným rozhodnutím v blokovém řízení, neboť o vydání nezákonného (nicotného rozhodnutí) by se osoba takovýmto rozhodnutím dotčená, ač by se např. blokového řízení vůbec neúčastnila, v drtivé většině případů před uplynutím jednorroční lhůty nedozvěděla (o provedení záznamu v registru bodů není řidič vyrozumíván stejně tak jako o tom, že byl pokutován v blokovém řízení) a později by se již jeho přezkumu nedovolala.

8. S námitkou žalobce o nicotnosti rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 21.4.2011 z důvodu absence jeho pravého podpisu na pokutovém bloku se správní orgán prvního stupně vypořádal tak, že v řízení o námitkách se správní orgán zabývá toliko oprávněností záznamu bodů, tedy zda byly zaznamenány na základě způsobilého podkladu, zda záznam odpovídá tomuto způsobilému podkladu a zda počet přidělených bodů za jednotlivá jednání odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgán se zásadně nezabývá skutkovou podstatou přestupku, když na rozhodnutí příslušných správních orgánů pohlíží jako na správná

a zákonná, a to až do okamžiku, než je příslušný správní orgán prohlásí za nezákonná a zruší je, správní orgán tedy není přezkumným orgánem ve věci rozhodnutí jak policejních, tak jiných správních orgánů oprávněných projednávat přestupky. K absenci podpisu na pokutovém bloku správní orgán uvedl, že na pokutovém bloku ze dne 21.4.2011 podpis přestupce je. K námitce nicotnosti rozhodnutí správní orgán uzavřel, že rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 21.4.2011 nebylo vydáno v rozporu se zákonem a obsahuje všechny náležitosti uvedené v § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Konečně k důkaznímu návrhu znaleckým posudkem znalce z oboru písmoznalectví za účelem ověření pravosti podpisu účastníka řízení správní orgán zopakoval, že ze zaslané kopie pokutového bloku je zřejmé, že byla ze strany policie ověřena totožnost přestupce, a to řidičským průkazem, a proto správní orgán pohlíží na blok jako na zákonný a správný a nemá důvod pochybovat o pravosti podpisu přestupce uvedeným na pokutovém bloku, proto návrh považuje za nedůvodný. Žalobce namítal, že naposledy citovaný závěr správního orgánu je zcela neakceptovatelný, z pohledu účastníka řízení jde o hrubé porušení základních principů správního řízení vyjádřených zejména § 3, § 4 odst. 1, 4, § 50 odst. 3, 4 a § 52 správního řádu. V první řadě žalobce připomněl obecně známou tzv. notorietu, že je-li nutno k posouzení určité otázky odborných znalostí, nelze tuto odbornost nahradit úvahou k tomu nekompetentního orgánu, kterému přísluší ve věci rozhodnout. Je naprosto nepodstatné, zda v případě sporného pokutového bloku ze dne 21.4.2011 byla orgány policie ověřena totožnost žalobce. Tento fakt nemůže být způsobitelným důkazem, že žalobce pokutový blok skutečně podepsal. Tento závěr správního orgánu o to více pokulhává při porovnání podpisu na sporném pokutovém bloku s podpisy na ostatních pokutových blocích, jejichž autentičnost žalobce nezpochybňuje (zjevně se jedná o odlišné podpisy). Lze přitom snadno nabídnout několik hypotetických verzí, jak se mohl pokutový blok s údajným podpisem žalobce stát podkladem pro záznam v registru bodů: 1) žalobce přestupek nespáchal, s projednáním v blokovém řízení nesouhlasil, pouze předložil svůj řidičský průkaz za účelem ověření své totožnosti, pokutový blok nepodepsal, a následně neznámá osoba napodobila podpis žalobce na pokutovém bloku a tento se stal podkladem pro provedení záznamu v registru bodů; 2) žalobce přestupek spáchal, předložil svůj řidičský průkaz za účelem ověření své totožnosti, s projednáním v blokovém řízení nejprve souhlasil, následně si to rozmyslel, aniž by pokutový blok podepsal, a následně neznámá osoba napodobila podpis žalobce na pokutovém bloku a tento se stal podkladem pro provedení záznamu v registru bodů; 3) žalobce přestupek nespáchal, neboť jiná osoba, žalobci podobná, máje bez jeho vědomí v držení jeho řidičský průkaz a vozidlo, se v blokovém řízení za žalobce vydávala, předložila jeho řidičský průkaz za účelem ověření totožnosti, a napodobila jeho podpis na pokutovém bloku. Uvedené hypotetické verze žalobce uváděl zejména z důvodu vyvrácení naprosto nesprávného závěru správního orgánu, že nacházejí-li se na pokutovém bloku iniciály přestupce, automaticky nastává domněnka pravosti podpisu přestupce na bloku bez ohledu na námitky proti pravosti podpisu. Za jediné rozhodující kritérium, zda bylo rozhodnutí v blokovém řízení vydáno v souladu se zákonem, či zda se jedná o rozhodnutí nicotné, je to, zda podpis na pokutovém bloku je či není podpisem žalobce, kdy žalobce tvrdí, že nikoli. Z uvedeného tedy vyplývá, že rozhodnutí správního orgánu je neobjektivní nejméně v tom ohledu, že pravost údajného podpisu na sporném pokutovém bloku správní orgán nezkoumal jediným přípustným způsobem, tj. cestou odborného znaleckého posudku za situace, kdy sám správní orgán odborností k posouzení takovéto otázky nedisponoval.

9. S výše citovanými odvolacími námitkami se odvolací správní orgán vypořádal tak, že konstatoval, že správní orgán I. stupně ohledně návrhu odvolatele týkajícího se vyslovení nicotnosti rozhodnutí zcela správně reagoval, když uvedl, že není přezkumným orgánem ve věci rozhodnutí jak policejních, tak jiných správních orgánů. K nicotnosti rozhodnutí o přestupku odvolací správní orgán uvádí, že dle ustanovení § 77 odst. 1 správního řádu je nicotné rozhodnutí takové rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný, to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotnost z tohoto důvodu zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Rozhodnutí o napadeném přestupku bylo vydáno policejním orgánem, tedy věcně příslušným správním orgánem a nicotnost rozhodnutím nebyla prohlášena ani po podání podnětu k přezkumnému řízení. Dle odst. 2 citovaného ustanovení je dále nicotné takové rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně fakticky neuskutečnitelným nebo takovými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Nicotnost z těchto důvodů vyslovuje soud podle soudního řádu správního. Odvolací správní orgán tak trvá na tom, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo závislé na řešení možného vyslovení nicotnosti rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 21.4. 2011. Naopak rozhodnutí o přestupku nebylo zrušeno ani změněno ani po využití mimořádných opravných prostředků, tedy po přezkumném řízení. Stále tedy platí všechna rozhodnutí o přestupcích (bloky), která byla ve věci dopravních přestupků odvolatele vydána, tato rozhodnutí jsou pravomocná a je a bylo povinností správních orgánů tuto skutečnost reflektovat a na jejím základě učinit postup podle zákona o silničním provozu, tedy učinit patřičné záznamy bodů v registru řidičů a v momentě dosažení 12 bodů vyzvat odvolatele k odevzdání řidičského průkazu. K návrhu na provedení znaleckého posudku z obor písmoznalectví odvolací správní orgán uvádí, že jak je výše uvedeno, správní orgán I. stupně, ani odvolací správní orgán není kompetentní k provádění takových důkazů, které by se týkaly jednotlivých přestupkových řízení. V průběhu celého řízení měl odvolatel, který se již před vydáním rozhodnutí vyjadřoval ke skutečnosti, že nesouhlasí, či má výhrady k provedenému přezkumnému řízení, které se týkalo přestupku ze dne 21.4. 2011, možnost podat si sám u orgánu Policie ČR, který rozhodnutí vydal, žádost o obnovu řízení s požadavkem na provedení obnovy řízení, kdy by tento orgán Policie ČR musel buď žádost o obnovu řízení zamítnout a nebo o obnově rozhodnout. Zde tedy odvolací správní orgán opět neuvádí prakticky nic nového, víceméně opět opakuje argumenty správního orgánu prvního stupně, žalobce naopak trvá na tom, že správní orgány obou stupňů se měly v tomto řízení věcně pokutovým blokem ze dne 21.4.2011 zabývat a údajný podpis žalobce podrobit znaleckému zkoumání, přičemž jeho argumenty jsou zcela totožné jako ty, které byly uvedeny v podaném odvolání. Žalobce se naprosto neztotožňuje s názorem správních orgánů obou stupňů, že v tomto řízení jim nepříslušelo provádět důkazy týkající se jednotlivých přestupkových řízení. Pokud by totiž bylo správními orgány provedeno řádné důkazní řízení a bylo by zjištěno, že podpis na sporném pokutovém bloku není podpisem účastníka řízení, nemohlo by být platně ohledně uvedeného přestupku v blokovém řízení rozhodnuto, neboť by zde absentovala nezbytná náležitost pro rozhodnutí v blokovém řízení vyžadovaná § 84 zákona o přestupcích, totiž souhlas pachatele přestupku s takovýmto způsobem vyřešení přestupku. V tomto ohledu lze odkázat na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu. Žalobce k tomu citoval právní závěry z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29.12.2010, čj. 8 As 68/2010 – 81 (www.nssoud.cz.) a tvrdil, že pokud se jeho pravý podpis na pokutovém bloku nenachází, rozhodnutí v blokovém řízení

vůbec nebylo vydáno a tedy ani není na místě takového rozhodnutí přezkoumávat, kdy předmětný pokutový blok je tzv. rozhodnutím nicotným (nulitním, neexistujícím) ve smyslu § 77 odst. 1, 2 správního řádu, podle kterého je nicotné rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. K nicotnosti rozhodnutí je přitom správní orgán povinen v každém, a tedy i v tomto řízení, přihlídnout z úřední povinnosti, jak vyplývá z § 78 odst. 1 správního řádu, podle kterého nicotnost se zjišťuje a prohlašuje z moci úřední, a to kdykoliv. Uvedený právní názor je dále čerpán z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2013, čj. 7 As 100/2010-65, z něž lze citovat právní věty: *1) Účastník řízení, v němž mělo být vydáno nicotné rozhodnutí, je oprávněn namítat tuto nicotnost v navazujících řízeních, ve kterých má tvrzený neexistující správní akt sloužit jako exekuční titul nebo jako podklad pro další úkon správního orgánu.* Je tedy zjevné, že v tomto řízení byl žalobce oprávněn namítat nicotnost výše uvedeného údajného rozhodnutí v blokovém řízení, k němuž fakticky v souladu se zákonem nedošlo, pokud toto nicotné rozhodnutí mělo být podkladem pro rozhodnutí ve správním řízení o odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Právní názor správních orgánů obou stupňů je naopak v příkrém rozporu s citovanou konstantní judikaturou a tedy zcela nesprávný. *2) Nicotnost nelze zhojit uplynutím času, a může tak k ní být přihlédnuto kdykoliv z úřední povinnosti.* Je tedy zjevné, že argument sdělený přípisem Policie ČR, KŘP Plzeňského kraje ze dne 13.12.2013 o nemožnosti revidování rozhodnutí vydaného v blokovém řízení s ohledem na uplynutí více než jednoho roku od údajného spáchání přestupku s odkazem na § 96 odst. 1 správního řádu je v rozporu s tímto závěrem Nejvyššího správního soudu, což je markantnější tím spíše, pokud žalobce v jednorocní lhůtě jednoduše podnět k přezkoumání údajného rozhodnutí v blokovém řízení podat objektivně nemohl (rozhodnutí mělo být vydáno dne 21.4.2011, o zahájení řízení v této věci se žalobce dozvěděl teprve v srpnu 2013, kdy měl zároveň první možnost prostudovat spisový materiál a existenci sporného rozhodnutí v blokovém řízení zjistit). *3) S ohledem na již zmíněnou nutnost hledět na nicotné rozhodnutí jako na neexistující, zdánlivé a nezakládající žádné právní následky bez ohledu na to, zda nicotnost byla či nebyla výslovně deklarována, však musí být k nicotnosti přihlédnuto z úřední povinnosti ve všech řízeních, která na takový zdánlivý správní akt navazují. Podobně kupříkladu z úřední povinnosti přihlédne k nicotnosti rozhodnutí, za které lze uložit body v bodovém hodnocení řidičů, také správní orgán, který má podle § 123b odst. 2, § 123c odst. 3 a § 123f zákona o silničním provozu provést záznam bodů v registru řidičů, oznámit řidiči dosažení celkového počtu 12 bodů s výzvou k odevzdání řidičského průkazu nebo rozhodnout o námitkách proti těmto úkonům. Správní orgán je v navazujícím řízení povinen přihlídnout z úřední povinnosti i k nicotnosti rozhodnutí které bylo vydáno v blokovém řízení, neboť ani takový správní akt nemůže být veřejnou mocí respektován a vynucován. Účastníci všech těchto navazujících řízení jsou přitom oprávněni namítat nicotnost podkladového rozhodnutí a příslušný správní orgán je povinen se touto námitkou zabývat.* Jak již bylo výše uvedeno, je nutno nicotnost sporného rozhodnutí vydaného v blokovém řízení z úřední povinnosti posuzovat a k této přihlížet i v tomto řízení, a nikoli rozhodnutí o této otázce delegovat na orgán Policie ČR (tedy správní orgán, který nicotné rozhodnutí vydal). Mají-li v této otázce správní orgány diametrálně odlišný názor, který je v příkrém rozporu s citovanou judikaturou Nejvyššího

správního soudu, jedná se o právní názor nesprávný, v důsledku kterého je nutno žalobou napadená rozhodnutí nutno posoudit jako nezákonná.

10. Žalobce dále odmítal, že se měl domáhat zrušení rozhodnutí vydaném v blokovém řízení cestou návrhu na povolení obnovy řízení poté, co orgán Policie ČR odmítl sporné rozhodnutí v blokovém řízení přezkoumat z důvodu uplynutí jednoroční lhůty od jeho vydání. Podle § 100 správního řádu „řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Žalobce je přesvědčen, že objevil-li se sporný podpis na pokutovém bloku teprve po skončení blokového řízení (za přítomnosti žalobce se tak rozhodně nestalo), nejedná se ani o skutečnost, která zde existovala v době původního řízení, ani se nejedná o provedený důkaz, který by byl nepravdivým, žádné rozhodnutí, které by bylo podkladem pro vystavení pokutového bloku, pak zrušeno ani změněno nebylo. Je tedy zjevné, že s návrhem na povolení obnovy řízení by žalobce úspěšný být nemohl.

11. V části V. žaloby žalobce uvedl, že v návaznosti na citovanou judikaturu odvolací správní orgán konstatoval, že tato se vztahuje k jedné věci, tj. odvolatelem avizovaná absenci podpisu na pokutovém bloku série NA/2007 č. 1979276 k přestupku ze dne 21.4.2011. K tomuto odvolací správní orgán uvádí, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 9 As 96/2008- 44 je zřejmé, že správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f ZSP) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (t.j. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu ustanovení § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu) a zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu. V případě přestupku ze dne 21.4.2011 se rozhodně ve spisové dokumentaci tento způsobilý podklad pro záznam bodů ve formě pokutového bloku nachází. Na pokutovém bloku se nachází podpis v kolonce podpis přestupce, tento podpis je naprosto věrohodný a odvolací správní orgán, ani správní orgán I. stupně se nemůže zabývat hypotézami odvolatele, jakým způsobem se tento podpis na pokutový blok dostal. Celá věc namítaného přestupku ze dne 21.4.2011 se tedy nechá uzavřít tak, že pokutový blok série NA/2007 č. 1979276 k přestupku ze dne 21.4. 2011 obsahuje všechny náležitosti k tomu, aby na základě tohoto rozhodnutí v blokovém řízení mohl být zaznamenán příslušný počet bodů do bodového hodnocení řidiče. Vzhledem k tomu, že na pokutovém bloku se podpis odvolatele nachází, nelze se v tomto případě řídit výše zmíněným rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. 8 As 68/2010-81 ze dne 29.12.2010, který se absencí podpisu na pokutovém bloku a důsledky, které z této absence vycházejí, zabývá. Žalobce trval na tom, že na sporném pokutovém bloku se jeho podpis nenachází a to, co správní orgány obou stupňů označují jako věrohodný podpis žalobce, jeho pravým podpisem není. Žalobce byl tedy přesvědčen, že bylo povinností správních orgánů obou stupňů pravost podpisu žalobce na sporném pokutovém bloku zkoumat, a v případě zjištění, že se o podpis žalobce nejedná, nebylo možno přijmout jiný závěr, než že sporný pokutový blok způsobilým

podkladem pro provedení záznamu v registru řidičů není a nikdy nebyl. Pokutový blok zcela bez podpisu přestupce a pokutový blok sice podpis obsahující, ovšem nikoli pravý podpis přestupce, mají zcela totožný charakter, kdy ani jeden není způsobilým podkladem pro záznam do registru řidičů, jedná se o nicotné správní akty (rozhodnutí). Pravost podpisu žalobce na sporném pokutovém bloku pak nepříslušelo zkoumat správním orgánům (viz, závěr, že se jedná o věrohodný podpis), neboť ty k tomu neměly dostatek odborných znalostí, jediným, kdo byl oprávněn takto odbornou otázku zodpovědět, byl znalec v oboru písmoznalectví. Žalobce je tak přesvědčen, že závěry vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 68/2010-81 jsou i na tento případ plně aplikovatelné, neboť pokud v daném řízení podle soudu měly zkoumat správní orgány náležitosti pokutového bloku, měly tak na základě konkrétních a relevantních námitek žalobce Činit i v tomto řízení ve vztahu ke spornému podpisu, kdy pokutový blok neobsahující pravý podpis přestupce podkladem pro provedení záznamu v registru řidičů být nemůže stejně tak jako pokutový blok, který podpis neobsahuje vůbec.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný navrhoval s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí zamítnutí žaloby. Uvedl, že si v řízení o námitkách správní orgán vyžádal pokutové bloky k namítaným přestupkům, ze kterých bylo zjištěno, že obsahují všechny náležitosti k tomu, aby na základě těchto rozhodnutí v blokovém řízení mohly být zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče. V případě podaných námitek správní orgán I. stupně přezkoumává, zda souhlasí oznámení o uložení pokuty s rozhodnutím o přestupku a zda je počet zaznamenaných bodů v souladu s těmito písemnostmi a s přílohou k zákonu o provozu na pozemních komunikacích, která stanoví počet bodů za příslušná přestupková jednání. Správní orgán I. stupně musí postavit najisto, že existuje pravomocné rozhodnutí o přestupku, na základě kterého lze zaznamenat body do bodového hodnocení řidiče. Vyžádání rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) je v tomto případě v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8. 2010, čj. 5 As 39/2010. Podle § 123f odst. 1 ZSP nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemné námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provedení záznamu. Žalobce podal dne 14.1.2013 námitky proti všem záznamům, zejména pak proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů. Námitky doplnil o sdělení, že má pochybnosti o tom, že přestupky zapsané v registru řidičů odpovídají těm, kterých se dopustil a tyto že odpovídají jednáním uvedeným v příloze k zákonu o silničním provozu s tím, že se uvedených přestupků nedopustil. Od příslušných orgánů Policie ČR byly vyžádány pokutové bloky. Jelikož měl žalobce k některým z nich výhrady týkající nečitelnosti textu a skutkové podstaty spáchaného přestupku, byly postoupeny příslušnému orgánu Policie ČR k provedení přezkumného řízení. Dne 17.5. 2013 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno sdělení o tom, že rozhodnutí o žádném z namítaných přestupků nebylo zrušeno, ani změněno, tudíž všechna rozhodnutí zůstávají v platnosti. Po seznámení žalobce se spisovou dokumentací bylo vyhotoveno prvostupňové rozhodnutí. Dle žalovaného přezkoumání skutkové podstaty přestupků přísluší pouze orgánu, který ve věci rozhodoval, zde příslušnému orgánu Policie ČR, který předmětnou pokutu uložil. Věci namítaných přestupků příslušným orgánem Policie ČR přezkoumány byly, a jelikož nebyly zjištěny skutečnosti, pro které by bylo rozhodnutí v blokovém řízení zrušeno či změněno, nebyl by řádně odůvodněn postup dle § 123f odst. 2

ZSP, který stanoví podmínky pro změnu záznamu bodů. Správní orgán v řízení o námitkách proti záznamu bodů nemůže přezkoumávat pravomocná rozhodnutí správních orgánů. To však nebrání tomu, a je to i žádoucí, aby v případě, kdy osoba podávající námitky napadá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení či jinak namítá jednání, za něž jí byla bloková pokuta uložena, aby správní orgán vyžádal pokutový blok a z jeho obsahu zjistil rozhodné skutečnosti a porovnal je stvrzeními osoby podávající námitky. Ostatně v tomto duchu je založena i příslušná soudní judikatura.

13. K námitce falešného podpisu pokutového bloku za přestupek ze dne 21.4.2011 žalovaný uvedl, že považuje podpis za pravý podpis žalobce. Není k dispozici jediný důkaz, který by tuto skutečnost rozporoval. Žalobce pouze tvrdí, že podpis nemá být jeho, ale nepřikládá k tomu jediný důkaz, vše je v rovině jeho, důkazem nepodloženého tvrzení. Podle správního řádu je pravomocné rozhodnutí (pokutový blok) závazné pro všechny správní orgány, takto je nutné na předmětný pokutový blok nahlížet. Pokud má být jeho obsah zpochybněn, je k tomu zapotřebí předložit důkaz, a to žalobce neučinil, pouze tvrdí, že podpis není jeho. Tímto „způsobem“ by ale žalobce mohl popřít cokoli (např. že to nebyl on, kdo byl při silniční kontrole zastaven, nebo že s ním žádné blokové řízení vedeno nebylo apod.) Jestliže k této věci žalobce nepředkládá žádný důkaz, těžko lze jeho tvrzení po právu přisvědčit. Na základě výše uvedeného má žalovaný za to, že správní orgán 1. stupně i odvolací správní orgán učinily v řízení vše, co bylo zapotřebí, přezkoumaly věc i z pohledu závěrů soudní judikatury a nebylo shledáno žádné pochybení týkající se záznamu bodů žalobce. Pravomocné rozhodnutí (včetně pokuty uložené v blokovém řízení) je podle správního řádu nezměnitelné a závazné pro všechny správní orgány. Předpokládá se tedy správnost a zákonnost pravomocného rozhodnutí (bloku), pokud toto není v rámci mimořádných opravných prostředků zrušeno nadřízeným orgánem. A to se v daném případě nestalo, proto správní orgány musejí vycházet z pokutového bloku (z jeho obsahu), který je výše popsán.

IV. Vyjádření účastníků při jednání soudu

14. O věci samé rozhodl soud po provedeném jednání. Při jednání soudu setrvali žalobce i žalovaný na svých argumentacích.

15. Žalovaný doplnil, že rozsudky Nejvyššího správního soudu v žalobě citované řeší situaci, kdy pokutový blok nebyl vůbec podepsán. V daném případě je skutkový stav jiný. Pokutový blok podepsán byl, takže uvedené judikáty Nejvyššího správního soudu nejsou aplikovatelné. Podpis na předmětném pokutovém bloku není diametrálně odlišný od „standartního“ podpisu žalobce, jak byl žalovaným porovnán s předchozími pokutovými bloky. Blokové řízení je svým způsobem specifické, rozhodnutí je podepisováno na silnici v místě silniční kontroly, je to určitá stresová situace, takže je logické, že podpis vždycky nebude standartním podpisem, jako když je činěn například v kanceláři. V daném případě nebylo důvod, proč by správní orgán pořizoval znalecký posudek, neboť věc nebyla sporná. Bylo jednoznačné, že byl žalobce zastaven policií v rámci silniční kontroly, předložil řidičský průkaz, občanský průkaz, policie se k tomu vyjádřila v rámci podnětu na přezkumné řízení a neshledala žádné pochybení. Žalobce byl člověkem, který s největší mírou pravděpodobnosti podepsal předmětný pokutový blok, takže zde nebyl zásadní rozpor a

správní orgány se touto námitkou zabývaly a vypořádaly se s ní. Dle žalovaného není pravdivý argument, že správní orgány pouze formálně námitku odmítly. V daném případě nebyl důvod obstarávat znalecký posudek, protože důkazy svědčí pro to, že byl předmětný pokutový blok skutečně podepsán žalobcem. Žalobce měl možnost opatřit znalecký posudek sám, pokud zpochybňoval svůj podpis, měl by své tvrzení podložit důkazy. Tvrdí-li žadatel v řízení o žádosti, že něco není pravdivé, že něco neodpovídá skutečnosti, tak toto své tvrzení má možnost opatřit důkazem. Žalobci nic nebránilo, aby si opatřil znalecký posudek z oboru písmoznalectví a vyvrátil tak argument správních orgánů. Znalecký posudek z oboru písmoznalectví však většinou neurčí stoprocentně, že se jedná o podpis té a té osoby, většinou je to nějaká míra pravděpodobnosti, takže ani případný znalecký posudek by nebyl naprosto zřejmým důkazem. Dle žalovaného se tímto způsobem dá popřít cokoliv. Žalobce by mohl tvrdit, že to nebyl on, kdo předložil občanský a řidičský průkaz, mohl by popřít jakoukoliv skutečnost, aniž by předložil důkaz. V daném případě je tvrzení žalobce bez důkazů, nesvědčí tomu žádná okolnost a správní orgány jsou stavěny do situace, se kterou se těžko mohou vypořádat jinak, než se vypořádaly.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

16. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

17. Žaloba není důvodná.

Právní hodnocení

18. Písemností ze dne 6.8.2013 správní orgán I. stupně oznámil žalobci dosažení 12 bodů v registru řidičů a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Tato písemnost byla žalobci doručena dne 16.8.2013. Proti záznamu bodů podal žalobce dne 23.8.2013 námitky.

19. Správní orgán I. stupně vyžádal na základě námitek žalobce od příslušných orgánů policie originály žalobcem v námitkách zpochybňovaných pokutových bloků. Od Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Městského ředitelství policie Plzeň, Dopravního inspektorátu, vyžádal originál pokutového bloku zpochybňovaného žalobcem i nyní v žalobě týkajícího se přestupku ze dne 21.4.2011, č. bloku NA/2007 1979276. Žalobce ve vyjádření učiněném po seznámení s podklady pro rozhodnutí vznesl námitku vůči pravosti jeho podpisu na pokutovém bloku z 21.4.2011 a tím i proti důkazní hodnotě tohoto pokutového bloku, který označil jako důkaz pro účely záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče nepoužitelný, pokud na něm absentuje podpis pachatele přestupku. Žalobce proto tvrdil, že nejméně ohledně tohoto přestupku je provedený bodový záznam nesprávný. Správní orgán I. stupně proto předložil věc uvedenému orgánu policie

k provedení přezkumného řízení. Následně obdržel 16.12.2013 od tohoto orgánu policie sdělení, kde je uvedeno, že po přezkoumání pokutového bloku bylo zjištěno, že toto rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu se zákonem. Správním orgánem I. stupně bylo po té, kdy se žalobce seznámil s podklady pro rozhodnutí, vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti němuž se žalobce odvolal a následně touto žalobou napadené rozhodnutí.

20. V žalobě žalobce namítá, že nebyl přestupek ze dne 21.4.2011 řádně projednán v blokovém řízení, když příslušný pokutový blok neobsahuje podpis žalobce, resp. podpis tam uvedený není podpisem žalobce. Namítá, že se měly správní orgány obou stupňů věcně zabývat uvedenou námitkou žalobce a zkoumat cestou znaleckého posudku, zda je podpis na pokutovém bloku podpisem žalobce a vyslechnout příslušníky policie uvedené v pokutovém bloku.

21. Podle § 123b odst. 1 ZSP řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

22. Podle § 123b odst. 2 ZSP záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin. Podle § 123c odst. 1 ZSP příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.

23. Jak vyplývá z ustanovení § 123b odst. 2 ZSP, je podkladem pro záznam v registru řidičů pravomocné rozhodnutí příslušných orgánů o tom, že byl spáchán přestupek či jemu odpovídající delikt nebo že byl spáchán trestný čin. Závaznost takového rozhodnutí pro správní orgány vyplývá z ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu, podle kterého je pravomocné rozhodnutí správního orgánu závazné nejen pro účastníky, nýbrž také pro všechny správní orgány, a z ustanovení 57 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle kterého si správní orgán nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá. Správní orgán v souladu s pravomocným rozhodnutím, bylo-li jím sankcionováno jednání zařazené do bodového hodnocení, zaznamená podle ustanovení § 123b odst. 1 ZSP v registru řidičů stanovený počet bodů. Podle § 123f odst. 1 ZSP nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti

provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

24. Je-li pro správní orgán závazným rozhodnutí o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, předmětem jeho činnosti posouzení, zda byla uložena sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení, a zaznamenání tomuto jednání odpovídajícího počtu bodů, nemůže se správní orgán v řízení o námitkách proti provedení záznamu zabývat ničím jiným, než zda zde je příslušné pravomocné rozhodnutí, zda jím byla uložena sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení a zda do registru řidičů byl zaznamenán správný počet bodů. Správní orgán není oprávněn přezkoumávat zákonnost pravomocných rozhodnutí příslušných orgánů o tom, že byl spáchán přestupek či jemu odpovídající delikt nebo že byl spáchán trestný čin, neboť je těmito rozhodnutími zcela vázán. Přezkum zákonnosti těchto rozhodnutí se může dít pouze a jen v rámci řízení, v nichž byly vydány. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, v případě blokového řízení se jich dokonce o své vůli vzdá, či v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti těchto rozhodnutí zabývat teprve v řízení o námitkách podle § 123f ZSP.

25. K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44, kde uvedl, že „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)*“.

26. Otázkou, kdy rozhodnutí vydané v blokovém řízení nabývá právní moci, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81, kde se zabýval problematikou zcela chybějícího podpisu na pokutovém bloku a kde uvedl: „*okamžik vydání rozhodnutí v blokovém řízení a s ním v jedno spadající okamžik nabytí právní moci tohoto rozhodnutí musí být závislý na jednoznačném časovém určení a musí být ve všech případech určován identickým způsobem. Takovým okamžikem je však podle Nejvyššího správního soudu okamžik podpisu pokutového bloku, resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2009, čj. 2 As 89/2008 - 54, www.nssoud.cz). Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší*

blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným. S přihlédnutím k požadavku jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu není bez významu ani to, že závěr zdejšího soudu odpovídá ustálené rozhodovací praxi Nejvyššího soudu. Podle ní právě pokutový blok, resp. blok na pokutu na místě nezaplacenou, představuje vlastní rozhodnutí v blokovém řízení, jež musí vyhovět obsahovým a formálním náležitostem vyplývajícím z § 85 odst. 1, § 85 odst. 3 a § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, a musí obsahovat další údaje vyplývající z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle § 85 odst. 1 tohoto zákona (srov. zejména usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000, Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek 1/2002 č. 4, a ně navazující judikatura).“ Obdobně srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2013, čj. 9 As 128/2012 - 25, ze dne 9. 6. 2011, čj. 9 As 2/2011 - 93, ze dne 23. 9. 2011, čj. 8 As 69/2011 - 40, usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 3. 2013, čj. 1 As 21/2010 - 65, publikované pod č. 2838/2013 Sb. NSS, body 16 a 46.

27. V žalobcem zpochybňovaném pokutovém bloku série NA/2007, č. 1979276, jehož ověřená kopie je uložena ve správním spisu, jsou vyplněny oprávněnou osobou předtištěné kolonky. Z jeho obsahu je zřejmé, že se jedná o blok na pokutu 200 Kč, slovy dvěstěkorunčeských, uloženu za přestupek dle „§ 22/11 zák. č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů na místě nezaplacenou.“ Uvedeno je jméno a příjmení žalobce, datum jeho narození lomené rodným číslem „...“, bydliště žalobce „...“. Totožnost byla ověřena „ŘP: ...“. V kolonce doba místo a popis přestupkového jednání je uvedeno „21.4.2011, 18³⁰ PALACKÉHO NÁM. PM, ŘIDIČ NERESPEKTOVAL DZ C 3 a“. Dále je uvedeno „361/2000 Sb. § 4c“. Uvedeno je datum 21.4.2011 a nečitelný podpis na místě oprávněné osoby a nečitelný podpis v kolonce podpis přestupce.

28. Z uvedeného pokutového bloku série NA/2007, č. 1979276, je tak zřejmé, že jím bylo rozhodnuto dne 21.4.2011, že žalobce jako řidič motorového vozidla porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, podle něhož *při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace, když nerespektoval dopravní značku C 3 a (tj. příkázaný směr jízdy). Naplnil tak skutkovou podstatu přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, podle něhož se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k), poruší zvláštní právní předpis.* Za to byla žalobci příslušným policejním orgánem uložena bloková pokuta ve výši 200 Kč.

29. Dle názoru soudu byl takto vyplněný pokutový blok série NA/2007, č. 1979276 nepochybně způsobilým podkladem pro učiněný záznam bodů. Je zde uveden slovní popis přestupku, číslem § označeno ustanovení zákona o silničním provozu, jehož porušení se svým jednáním žalobce dopustil a číslem označen § přestupkového zákona obsahující přestupek, který tím žalobce spáchal. Z uvedeného pak vychází i právní kvalifikace přestupkového jednání, kterou lze bez pochybností určit, jakož i tomu odpovídající počet bodů, které byly

žalobci zaznamenány v evidenční kartě řidiče. Pokutový blok tak obsahuje stanovené formální náležitosti tak, jak stanoví § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, tj. obsahuje jednoznačné údaje o tom, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

30. Pokud žalobce namítá, že nebyly splněny podmínky § 84 odst. 1 zákona o přestupcích, podle něhož *přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit*. A důvodem je tvrzení žalobce, že s ním předmětný přestupek nebyl projednán, neboť podpis na pokutovém bloku není jeho podpisem, pak je nutno odkázat na shora uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu. Ve smyslu této judikatury správní orgán I. stupně zcela správně postupoval tak, jak uvádí v odůvodnění svého rozhodnutí: „*Podmínkou pro oprávněný záznam bodů je přitom s ohledem na ustanovení § 123b odst. 1 a 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu samostatná existence pravomocného rozhodnutí o sankci nebo trestu za jednání zařazené do bodového hodnocení. Pokud takové rozhodnutí existuje, je nutno body zaznamenat.*“ Protože žalobce již v prvostupňovém řízení o námitkách zpochybňoval pravost svého podpisu na předmětném bloku, konstatoval správní orgán I. stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí správně: „*Pokud účastník řízení považuje rozhodnutí v řízení o přestupku za nesprávné nebo v rozporu s právními předpisy, pokud má za to, že nepochází ze skutečného stavu věci, je na něm, aby za pomoci prostředků, které mu správní řád poskytuje, dosáhl u příslušného orgánu (kterým není orgán zaznamenávající body) jeho zrušení či změny.*“ Správní orgán I. stupně nebyl v daném řízení o námitkách oprávněn přezkoumávat správnost a zákonnost uvedeného bloku, neboť na ten bylo třeba nahlížet jako na rozhodnutí veřejné moci, které je správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Uvedená námitka vůči pokutovému bloku z 21.4.2011 mohla být tak řešena jen v rámci obnovy řízení podle § 100 a násl. správního řádu, pokud by byla příslušná žádost podána ve stanovené lhůtě. To se však v daném případě nestalo. Žalobcem nebyl v zákonem stanovené lhůtě podán návrh na obnovu daného blokového řízení.

31. K tomu je nutno zmínit usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2013, čj. 1As 21/2010-65, kde je ve výroku I. uvedeno: „*Obnova řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, přichází v úvahu u přestupku, který byl vyřízen v blokovém řízení postupem podle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení.*“ Právě tímto rozhodnutím Nejvyššího správního soudu žalobce argumentoval a tvrdil, že neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení. Aby však bylo možné obnovit dané blokové řízení, pokud by žalobce i podal ve stanovené lhůtě příslušný návrh, nemohl by, jak to činí nyní v žalobě a činil ve správním řízení, toliko tvrdit, že podpis na bloku ze dne 21.4.2011 není jeho, ale toto své tvrzení by musel prokázat. Podle § 52 správního řádu jsou *účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci*. Po správních orgánech nelze požadovat, aby prověřovaly naprosto holá hypotetická tvrzení účastníků řízení a shromažďovaly důkazy k jejich případnému prokázání. Podle správního řádu leží tíže důkazního břemene na správním orgánu, ale toliko ve vztahu k

tomu, co je potřebné ke zjištění stavu věci. Pokud by žalobce v žádosti o obnovu řízení tvrdil, že zde je důvod pro obnovu řízení, nestačilo by pouhé jeho tvrzení, že podpis na předmětném bloku není jeho, nestačilo by ani naznačení hypotetických alternativ, jak jsou uvedeny v žalobě, jakým způsobem se podpis za žalobce na předmětný pokutový blok mohl dostat. I když si lze představit, že by nějaká v žalobě naznačená hypotetická skutečnost mohla nastat, bylo na žalobci, pokud chtěl být s takovým tvrzením úspěšný, aby nezpochybňoval svůj podpis na předmětném bloku obecně, ale předestřel nějakou věrohodnou skutkovou verzi svého základního tvrzení, ke které by mohl následně navrhnout provedení důkazů. Správní orgán by za takové situace postupoval ve smyslu § 3 správního řádu tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Mohl by proto na tvrzení žalobce reagovat i tak, že by provedl důkazy, které by žalobcem předestřenou skutkovou verzi vyvrátily. K obnově řízení však nedošlo.

32. V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nebyl správní orgán I. stupně oprávněn ani povinen posuzovat pravost podpisu žalobce na bloku ze dne 21.4.2011, za situace, že žalobce obecně tvrdil nepravost svého podpisu. Pokud by žalobce předložil v rámci uplatněných námitek důkaz prokazující, že podpis na předmětném bloku není jeho, či tvrdil a příslušným důkazem prokazoval skutečnost, která by vylučovala, že by dne 21.4.2011 uvedený blok podepsal, předložil by správní orgán I. stupně toto kvalifikované tvrzení s případným důkazem příslušnému orgánu policie k přezkumnému řízení. Ani to se však nestalo. Nebylo povinností správních orgánů obou stupňů v řízení o námitkách na základě prostého tvrzení žalobce, že podpis na předmětném bloku není jeho, opatřovat důkazy k prokázání správnosti tohoto tvrzení za situace, že o pravosti podpisu neměly vzhledem ke všem okolnostem případu pochybnosti (věc byla posouzena i příslušným orgánem policie) a žalobce netvrdil nic konkrétního, co by mohlo nasvědčovat tomu, že by podpis na předmětném bloku nebyl jeho. Proto také nebyl ze strany správních orgánů důvod vyžádat si v řízení o námitkách ohledně podpisu žalobce na předmětném bloku znalecký posudek. Není proto důvod pochybovat o pravosti podpisu žalobce na bloku série NA/2007, č. 1979276. Přestupek ze dne 21.4.2011 byl projednán v blokovém řízení v souladu s § 84 odst. 1 zákona o přestupcích.

33. Nedůvodnou shledal soud také námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, když se žalovaný dle tvrzení žalobce řádně nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce zpochybňujícími podpis žalobce na předmětném pokutovém bloku.

34. Podle § 89 odst. 2 věta první správního řádu *odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.*

35. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k námitce žalobce zpochybňující pravost jeho podpisu na předmětném pokutovém bloku uvedl: „K návrhu na provedení znaleckého posudku z oboru písmoznalectví odvolací správní orgán uvádí, že jak je výše uvedeno, správní orgán I. stupně, ani odvolací správní orgán není kompetentní k provádění takových důkazů, které by se týkaly jednotlivých přestupkových řízení. V průběhu celého řízení měl odvolatel, který se již před vydáním rozhodnutí vyjadřoval ke skutečnosti, že

nesouhlasí, či má výhrady k provedenému přezkumnému řízení, které se týkalo přestupku ze dne 21.4. 2011, možnost podat si sám u orgánu Policie ČR, který rozhodnutí vydal žádost o obnovu řízení s požadavkem na provedení obnovy řízení, kdy by tento orgán Policie ČR musel buď žádost o obnovu řízení zamítnout, nebo o obnově rozhodnout. Dále odvolatel ve svém odvolání zmiňuje podmínky provedení blokového řízení i s judikaturami, které byly v této věci vydány. Toto se však vztahuje k jedné věci, t.j. odvolatelem avizovaná absence podpisu na pokutovém bloku série NA/2007 č. 1979276 k přestupku ze dne 21.4. 2011. K tomuto odvolací správní orgán uvádí, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j.9 As 96/2008- 44 je zřejmé, že „správní orgán rozhodující v řízení námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o provozu na pozemních komunikacích) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu ustanovení § 123b odst. 1,2 zákona o provozu na pozemních komunikacích) a zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu č. 361/2000 Sb.“ V případě přestupku ze dne 21.4. 2011 se rozhodně ve spisové dokumentaci tento způsobilý podklad pro záznam bodů ve formě pokutového bloku nachází. Na pokutovém bloku se nachází podpis v kolonce podpis přestupce, tento podpis je naprosto věrohodný a odvolací správní orgán, ani správní orgán I. stupně se nemůže zabývat hypotézami odvolatele, jakým způsobem se tento podpis na pokutový blok dostal.“ Následně žalovaný citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29.12.2010, čj. 8 As 68/2010-81, který se problematikou zcela chybějícího podpisu zabýval (viz výše odst. 24). Dle názoru soudu se žalovaný uvedeným způsobem srozumitelně a dostatečně vypořádal s námitkou nepravosti podpisu žalobce na předmětném bloku, a to zcela v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu. Skutečnost, že se s touto námitkou nevypořádal dle očekávání žalobce, nemůže být důvodem nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.

36. Nedůvodnou je i námitka žalobce, že se v případě předmětného bloku, na kterém není podpis žalobce, jedná o nicotné, neexistující, rozhodnutí správního orgánu, které nemůže být způsobilým podkladem pro záznam v registru řidičů.

37. Podle § 77 odst. 1 správního řádu *nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotnost z tohoto důvodu zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal. Podle odst. 2 tohoto ustanovení nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Nicotnost z těchto důvodů vyslovuje soud podle soudního řádu správního.*

38. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je k tomu žalovaným zcela v souladu s citovanými ustanoveními uvedeno: „... správní orgán I. stupně ohledně návrhu odvolatele týkajícího se vyslovení nicotnosti rozhodnutí zcela správně reagoval, když uvedl, že není přezkumným orgánem ve věci rozhodnutí jak policejních, tak jiných správních orgánů.“ Žalovaný citoval ustanovení § 77 odst. 1 správního řádu s tím, že: „Rozhodnutí o napadeném přestupku bylo vydáno policejním orgánem, tedy věcně příslušným správním orgánem a nicotnost rozhodnutím nebyla prohlášena ani po podání podnětu k přezkumnému řízení.“

Citoval odst. 2 tohoto ustanovení a uvedl: „*Odvolací správní orgán trvá na tom, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo závislé na řešení možného vyslovení nicotnosti rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 21.4. 2011. Naopak rozhodnutí o přestupku nebylo zrušeno ani změněno ani po využití mimořádných opravných prostředků, tedy po přezkumném řízení. Stále tedy platí všechna rozhodnutí o přestupcích (bloky), která byla ve věci dopravních přestupků odvolatele vydána, tato rozhodnutí jsou pravomocná a bylo povinností správních orgánů tuto skutečnost reflektovat a na jejím základě učinit postup podle zákona o silničním provozu, tedy učinit patřičné záznamy bodů v registru řidičů a v momentě dosažení 12 bodů vyzvat odvolatele k odevzdání řidičského průkazu.*“

39. V daném případě je žalobcem namítána nicotnost rozhodnutí (bloku) vydaného v blokovém řízení dne 21.4.2011. Ve smyslu § 77 odst. 2 správního řádu by soud mohl prohlásit nicotnost tohoto rozhodnutí, pokud by došel k závěru, že trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Jak již bylo uvedeno výše v odstavcích 25 až 27, obsahuje pokutový blok série NA/2007, č. 1979276 stanovené formální náležitosti tak, jak stanoví § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, tj. obsahuje jednoznačné údaje o tom, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Byl proto způsobilým podkladem pro učiněný záznam bodů do registru řidičů. Protože obsahuje podpis přestupce a nebylo zpochybněno, že se jedná o podpis žalobce, je i rozhodnutím pravomocným, neboť jak je uvedeno ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81, je okamžikem právní moci okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku. Nejedná se tak ani o rozhodnutí vnitřně rozporné nebo právně či fakticky neuskutečnitelné. Vada, pro kterou by nebylo možné projednat přestupek žalobce v blokovém řízení dne 21.4.2011 spočívající v tvrzené absenci podpisu žalobce, nebyla z důvodů výše uvedených rovněž shledána. Blok série NA/2007, č. 1979276 ze dne 21.4.2011 tak není nicotným rozhodnutím správního orgánu a mohlo být a bylo způsobilým podkladem pro záznam v registru řidičů.

Závěr

40. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

41. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 29. července 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová